

Kultur

Tankens och ordets frihet är grunden i liberal kulturpolitik. Vår uppgift är inte att styra kulturen, utan att förbättra förutsättningarna för det konstnärliga skapandet.

Alla kan ta makten över sitt eget liv. Bildning är en viktig del, men det räcker inte med att veta var informationen finns, vi måste också ha en egen ryggrad av kunskap som gör att vi kan tolka den information vi hittar. Skönlitteratur kan lära oss mer om oss själva och andra. En suggestiv film kan tvinga oss till moraliska ställningstaganden. God konst kan få oss att se nya perspektiv.

Ökat fokus på bildning och kvalitet

Kulturpolitiken ska gynna kvalitet, men ska inte lägga sig i innehållet i kulturen. Idag består den statliga kulturpolitiken av små öronmärkta påsar – vi vill att staten ska styra mindre och att kulturskapare ska få mer att säga till om vad som ska få stöd. Kulturen blir mer självständigt när kulturskapare ges möjlighet att bli mindre beroende av offentliga bidrag. Det ska finnas goda villkor för kulturföretagande, skatteregler bör gynna gåvor och sponsring. Sjukförsäkringar och andra trygghetssystem måste fungera för kulturarbetare.

Sverige ska vara ett föredöme på området kultur av och för barn och ungdomar. Läsandet ska vara högt prioriterat i skolans alla stadier. Genom att läsa och skriva utvecklar eleven sitt språk och tänkande. Utbildade bibliotekarier ska ansvara för skolbiblioteken. Alla ska få läsa svenska och internationella skönlitterära klassiker i skolan.

Målen för kulturpolitiken bör utgå från frihet, mångfald och kvalitet. Ett öppet samhälle behöver litteratur, konst och andra kulturella uttryck som ibland underhåller, ibland tydliggör, ibland förklarar och ibland provocerar eller utmanar. En liberal kulturpolitik är en garant för kulturell mångfald och samtidigt som kulturarvet hålls levande. Principen om armlängds avstånd ska gälla och säkras, det vill säga att det är kulturskapare som fattar de konstnärliga besluten, inte politiker.